
Hengellisen voiman salaisuus

By David Wilkerson

January 29, 2001 Profeetta Jesaja lausui valituksen Israelille: Voi uppiniskaisia lapsia, sanoo Herra (Jes. 30:1, englanninkielisessä käännöksessä uppiniskaisia on kapinallisia). Heparankielinen sana voi merkitsee tässä syvää murhetta ja surua. Mitä oli Jumalan kansa tehnyt satuttaakseen Häntä niin syvästi? Ja miksi Hän kutsui heitä kapinallisiksi? Joka tapauksessa, nämä eivät olleet pakanoita he olivat Hänen omia lapsiaan. Mikä oli se kamala synty, jonka tähden Hän sanoi, että he olivat kapinallisia?

Sana, jota Jesaja käyttää kapinallisesta tässä jakeessa, tarkoittaa luopumista, uppiniskaisuutta, kääntymistä pois. Mistä, tarkalleen, Jumalan kansa oli kääntymässä pois? Ja mikä aiheutti heidän luopumisensa?

Me löydämme vastauksen seuraavassa lauseessa: Pitävät neuvoa, mikä ei ole minusta, ja hierovat liittoa ilman minun henkeäni, kooten syntiä synnin päälle (30:1). Hierovat liittoa tarkoittaa tässä, että he tekevät omia suunnitelmiaan. Yksinkertaisesti sanottuna, Jumala sanoi, Minun kansani ei enää kysy minulta. He eivät etsi minulta opastusta ja neuvoa. Sen sijaan he nojaavat lihan käsivarteen. Ja joka kerta, kun he toimivat etsimättä minua, kääntyen maailman puoleen apua hakemaan, he kasaavat syntiä synnin päälle. He ovat hylänneet luottamuksensa Herran voimakkaaseen käsivarteen.

Tänä päivänä, me pidämme kapinallisuutta Jumalan Sanasta kieltäytymisenä ja kääntymisenä huumeisiin, alkoholiin, haureuteen tai muihin suuriin synteihin. Mutta se kapinallisuus, johon Jumala tässä viittaa, on paljon surullisempi kuin nämä asiat. Herran oma kansa sanoi, Älkäämme häiritkö Jumalaa tällä meillä on viisaus ja tahto toimia itse.

Silti Jumalan kansa tiesi hyvin, että heidän oli luotettava Herraan jokaisessa tilanteessa, eikä sillä ollut merkitystä, kuinka vähäpätöisiä asiat olivat. Psalmit muistuttivat heitä tästä jatkuvasti: Kuinka kallis on sinun armosi, Jumala! Ihmislapset etsivät sinun siipiesi suojaa (Psalmi 36:7, englanninkielisessä asettavat luottamuksensa siipiesi varjon alle). Sinuun minun sieluni turvaa. Minä turvaan Sinun siipiesi suojaan (57:1). Sillä Sinä olet minun apuni, ja Sinun siipiesi suojaan minä riemuitsen (63:7).

Jumalan kansa kohtasi nyt suuren kriisin. Assyrialaiset olivat julistaneet sodan Juudalle, ja mahtava vihollinen lähestyi nopeasti tuhansilla sotavaunuilla. Tämä oli kaikkien Juudan kriisien äiti. Heidän tilanteensa näytti ehdottoman toivottomalta.

Silti Juuda ei kääntynyt Herran puoleen hädässään. He eivät välittäneet Jumalasta, ja sen sijaan nojautuivat omaan ymmärrykseensä. Ensiksi he lähettivät lähettiläitä Egyptiin pyytämään faaron armeijaa lainaamaan heille hevosia taisteluun. Sitten he yrittivät lahjoa Egyptiä taistelemaan assyrialaisten kanssa heidän puolestaan. Lyhyesti he etsivät voimaa pahoilta: Menevät Egyptiin, kysymättä minulta, turvautuakseen faaron turviin ja etsiäkseen suojaan Egyptin varjossa (Jes. 30:2).

Ihmettelen, miksi kukaan Juudan johtajista ei kysynyt, Mitä meidän jumalalliset isämme tekivät sellaisina uhkaavina aikoina? Joka tapauksessa meillä on suuri vapautushistoria. Mistä he etsivät neuvoa? Kuinka he löysivät apua, kun he tarvitsivat?

He ovat saattaneet muistaa Daavidin tilanteen, kun filistealaisten armeijat olivat levittäytyneet Rephaimin laaksoon. Daavid oli juuri voideltu Israelin kuninkaaksi, ja hän ei tiennyt, mitä tehdä. Raamattu sanoo, ...kysyi Daavid Jumalalta: Menenkö minä filistealaisia vastaan, ja annatko sinä heidät minun käsiini? (1Aik. 14:10).

Daavid etsi ainoastaan Herralta opastusta. Hän ei kysynyt neuvoa yhdeltäkään neuvonantajalta, vaikka hänellä oli monia viisaita ympärillään kutsuttavana (ja kirjoitukset sanovat, että monissa neuvonantajissa on viisautta). Vaan Daavid meni rukouksessa Jumalan luokse, pyytäen erityistä opastusta. Ja Herra antoi sen hänelle: Herra sanoi hänelle: Mene; minä annan heidät sinun käsiisi (14:10). Jumala siunasi Daavidia suurella voitolla, koska hän kysyi apua Herralta.

Mutta filistealaiset järjestäytyivät pikaisesti. Nyt he tulivat takaisin Israeliin virkistyneellä armeijalla. Tässä tilanteessa Daavid osasi järkeillä, Se strategia, jonka Jumala antoi meille tätä vihollista vastaan, toimi ensimmäisellä kerralla. Me käytämme samaa suunnitelmaa uudestaan. Mutta Daavid kieltäytyi turvaamasta mihinkään muuhun kuin uuteen sanaan Jumalalta. Niin Daavid kysyi taas Jumalalta, ja Jumala vastasi hänelle: Älä mene heidän jälkeensä (14:14).

Minä uskon, että Jumalalla ei ole kahta samanlaista suunnitelmaa. Ja Herralla oli tässä uusi strategia Daavidia varten. Hän opasti häntä, Kierrä heidät ja hyökkää heidän kimppuunsa balsamipuiden puolelta. Ja kun kuulet astunnan kahinan balsamipuiden latvoista, niin käy taisteluun, sillä Jumala on käynyt sinun edelläsi tuhotakseen filistealaisten leirin (14:14-15).

Kysyn sinulta: mikä sotilasneuvonantaja olisi antanut sellaisen neuvon? Ja kuka olisi uskonut sellaiseen suunnitelmaan, jos olisi kuullut sen? Kuvittelen Israelin johtajien sanovan, Daavid, tarkoitatko, että meidän oletetaan istuskelevan ja kuuntelevan, kun tuuli puhaltaa jossain puiden latvoissa? Silloinko meidän oletetaan hyökkäävän Filisteaan, ja odottavan, että Jumala antaa heidät meidän käsiimme? Oletko seonnut?

Meidän Jumalallamme on tavat, jotka ovat yli meidän inhimillisen käsityskykymme . Hänen suunnitelmansa voivat vaikuttaa täysin tyhmiltä ihmisten silmillä. Mutta meidän Herramme tekee työtään yliluonnollisesti sen kautta, että me uskossa tottelemme Hänen Sanaansa: Daavid teki, niinkuin Jumala oli häntä käskenyt, ja niin he voittivat filistealaisten sotajoukon ja ajoivat heitä takaa Gibeonista aina Geseriin saakka (14:16).

Kuningas Aasa on erilainen esimerkki. Aasa oli kuningas, kun miljoonan etiopialaisen armeija hyökkäsi, tuoden joukoittain sotavaunuja ja hevosia, ja Aasa huusi Herraa, Jumalansa, ja sanoi: Herra, sinä yksin voit auttaa taistelussa voimallisen ja voimattoman välillä. Auta meitä, Herra, meidän Jumalamme, sillä sinuun me turvaudumme ja sinun nimessäsi me olemme tulleet tätä suurta joukkoa vastaan (2Aik. 14:11).

Sisällöltään Aasa huusi, Herra, me luotamme Sinuun. Tässä oli jumalallinen kuningas, joka teki sitä, mikä oli hyvää ja oikeata Herran, hänen Jumalansa, silmissä (14:2). Itse asiassa, Aasa kehoitti Juudaa etsimään Herraa, heidän isiensä Jumalaa, ja noudattamaan lakia ja käskyjä (14:4).

Sitten nousi toinen kriisi. Minä uskon, että tämä koetus oli tarkoitettu koettelemaan Aasan uskoa. Raamatun mukaan, lähti...Israelin kuningas, Juudaa vastaan (16:1), valloittaen Raaman kaupungin. Mutta Aasa ei kääntynyt Jumalan puoleen uudelleen, niin kuin Daavid oli tehnyt. Sen sijaan hän muodosti oman suunnitelmansa. Hän järkeili, Tuo miljoonan miehen armeija Etiopiasta oli eri asia. Silloin minä tarvitsin Jumalaa. Mutta tämä armeija Israelista ei ole iso juttu. Selviän siitä itse.

Kuinka Aasa yritti ratkaista ongelmansa? Hän yritti lahjoa Syyriaa tulemaan Israelia vastaan. Aasa jopa otti kultaa ja hopeaa temppeliin varastosta ja omista kokoelmistaan lahjusrahaksi. Sitten hän lähetti sanansaattajia taivuttelemaan Syyrian kuningasta, Benhadadia, rikkomaan rauhansa Israelin kanssa ja hyökkäämään heitä vastaan.

Suunnitelma näytti toimivan. Syyria liikkui Israelia vastaan ja israelilaiset hylkäsivät Raaman ja Aasa otti kaupungin takaisin. Aasan itse suunnittelema suunnitelma, joka oli jättänyt Jumalan täysin vaille huomiota, näytti menestyvän. Ja kuningas onnitteli itseään älykkyystään.

Mutta Herra oli surullinen. Hän kertoi Aasalle, Koska sinä turvauduit Aramin kuninkaaseen etkä turvautunut Herraan, Jumalaasi, sentähden on Aramin kuninkaan sotajoukko päässyt sinun käsistesi. Eikö etiopialaisia... ollut suuri sotajoukko, eikö heillä ollut hyvin paljon sotavaunuja ja ratsumiehiä? Mutta koska sinä turvauduit Herraan, antoi Hän heidät sinun käsiisi. Sillä Herran silmät tarkkaavat kaikkea maata, että Hän voimakkaasti auttaisi niitä, jotka ovat ehyellä sydämellä antautuneet hänelle. Tässä sinä teit tyhmästi, sillä tästä lähtien on sinulla yhä oleva sotia (16:7-9).

Jumala tarkoitti sanoa, lyhyesti, Aasa, yhteen aikaan sinä turvauduit ainoastaan minuun. Ja luottamuksesi tähden minä johdatin suuren armeijan sinun käteesi. Mutta nyt olet turvautunut omaan järkeesi ja syyrialaisiin. Sinä tiedät, että tämä ei ollut minun tapani. Ja minä en salli sitä. Olet toiminut tyhmästi, Aasa. Ja tästä lähtien sinulla ei ole rauhaa, vaan sotia.

Monet meistä ovat Aasan kaltaisia. Me saamme suuren vapautuksen Jumalalta ja me kiitämme Häntä kovaäänisillä ylistyksillä. Me lupaamme, Herra, tästä lähtien minä en mene minnekään enkä tee mitään kysymättä ensin sinulta. Aion rukoilla joka tilassa. Mutta sitten nousee toinen kriisi, ja äkkiä asiat ovatkin erilaiset. Me luulemme, että voimme turvautua vanhoihin suunnitelmiimme ja menestyksiimme. Niin me päädyimme ottamaan asioita omiin käsiimme. Herra voi sallia omatekoisten suunnitelmiamme toimia hetkellisesti. Mutta lopulta me päädyimme täydelliseen sekaannukseen.

Sinä saatat vastustaa, Jumala on antanut minulle järkeä ja minun oletetaan käyttävän sitä. Hän haluaa minun havaitsevan asioita. Kyllä, mutta vasta sen jälkeen, kun olet saanut Hänen opastuksensa rukouksessa. Emme voi milloinkaan saada Jumalan mieltä turvautumalla omaan järkeilyymme. Apostoli Paavali kertoo meille, että lihallinen mieli ei voi ymmärtää hengellistä mieltä (katso Room. 8:5-7).

Sanotaan, että olet yksinäinen, ja olet rukoillut Jumalaa tuomaan puolison elämäsi. Se on hyvä asia. Mutta ajan kuluessa olet tullut kärsimättömäksi Herran aikataulun kanssa. Olet odottanut Jumalaa, mutta oikea henkilö ei ole vielääkään tullut. Niin sinä asetat katseesi erääseen ihmiseen, ja suunnittelet pyydystäväsi hänet. Saatat saada puolisoasi. Mutta niin kuin Aasa, tulet maksamaan kalliin hinnan, johon et ollut varautunut, kuten vihaa, väärinymmärrystä ja hämmennystä.

Pahempaa, teet Herran surulliseksi. Kuulet Hänen valituksensa sinulle: Faraon turva koituu teille häpeäksi ja suojan etsiminen Egyptin varjosta häväistykseksi (Jes. 30:3). Hän sanoo, Sinä luotit lihasi käsivarteen, vaikka minä varoitin, että niin tekeminen on tyhmää. Nyt saat maksaa hinnan siitä, että et turvautunut minuun täysin kaikissa asioissa. Päädyt murheeseen ja sekaannukseen.

Jumala käski Jesajaa kirjoittamaan Hänen surunsa Juudan kapinallisuudesta. Mene siis nyt ja kirjoita se tauluun heidän läsnäollessaan ja piirrä se kirjaan, että se säilyisi tuleviin aikoihin, ainiaan, iankaikkisesti (Jes. 30:8). Jumala tarkoitti sanoa, Minä haluan jokaisen sukupolven, tästä hetkestä ajan loppuun, tietävän minun syvän murheeni tällaisesta kapinallisuudesta. Kirjoita se muistiin, Jesaja, niin että kaikki ihmiset, kaikkina aikoina, ymmärtävät minun suruni, kun he luottavat siihen, mitä maailma tarjoaa, eivätkä luota minuun.

Se kapinallisuus, jota Jumala kuvailee tässä, on uppiniskaisuuden teko, vastarintaa Hänen täydelliselle hallinnalleen ja käskyvallalleen meidän elämässämme. Se on kieltäytymistä etsiä Hänen tahtoaan

kaikessa. Tämä ei pidä sisällään ainoastaan elämän suuria asioita, vaan pienet perheasiat, loukkaukset, henkilökohtaiset huolet. Ja se ympäröi olemustemme joka puolta hengellistä, fyysistä, henkistä, kaikkea. Kapinallisuus Jumalaa vastaan on sanoa, Voin tehdä tämän itse. Minun ei tarvitse vaivata Jumalaa. Mutta Jumala tahtoo, että Häntä vaivataan.

Yksinkertaisesti sanottuna, jos et etsi Herraa kaikeksi opastukseksi jos et huuda Hänen puoleensa ohjausta varten, jos et luota Hänen uskollisuuteensa, jos yrität laittaa asioita tapahtumaan itsestäsi olet kapinallisuudessa. Jumala julistaa, Koko päivän minä olen ojentanut käsiäni uppiniskaista kansaa kohden, joka vaelttaa tietä, mikä ei ole hyvä, omain ajatustensa mukaan (Jes. 65:2).

Kysy itseltäsi Jumalan varoituksen valossa: onko mahdollista, että kapinoit Jumalaa vastaan, huolimatta jumalanpelostasi, palvonnastasi ja vanhurskaudestasi? Saatat rukoilla, paastota ja käydä uskollisesti kirkossa. Mutta voiko se olla syy, miksi kohtaat sekaannusta tai sotaisuutta kodissasi, perheessäsi tai työssäsi?

Asetan tämän saman kysymyksen palvelijoille: Kun Jumala katsoo sinuun, sanooko Hän, Lapseni, välillä sinä yhä teet palvelutehtävääsi etsimättä minua. Minä haluan olla mukana kaikessa, pääsi hiuksista jalkapohjiisi. jos et etsi sanaa minun suustani tai luota minun siipieni varjoon, sinä kapinoit.

Herramme haluaa olla meidän vartijamme. Katso, hän, joka Israelia varjelee, ei torju eikä nuku. Herra on sinun varjelijasi (Psalmi 121:4-5). Hebreankielinen sana varjelija tässä tarkoittaa vartijaa, suojelijaa, ohjaajaa, opasta. Meidän Herramme on valpas, suojeleva Isä, joka iloitsee suuresti lastensa vartioimisesta ja varjelemisesta.

Itse asiassa toisessa Mooseksen kirjassa Jumala paljasti itsensä Israelille uudella nimellä: Kiivas. Älä kumarru muuta jumalaa; sillä Herra on nimeltänsä Kiivas, Hän on kiivas Jumala (2Moos. 34:14). Ota huomioon, että tämä nimi paljastettiin varoituksen yhteydessä: Älä kumarru muuta jumalaa. Tuohon aikaan suurin osa israelilaisista meni korkeille paikoille tai epäjumalien alttareille etsimään suuntaa. Mitä tuli Hänen opastuksensa etsimiseen, he tuskin palvelivat Herraa huulillaan.

Tämä oli epäjumalanpalvontaa, selkeää ja yksinkertaista. Vain Jumala voi tietää tulevaisuuden. Ja aina, kun ihminen kääntyy johonkin Jumalan rinnalle opastusta hakemaan, hän palvoo tuota kohdetta. Tämä on totta joka suhteessa astrologeilla, horoskoopeissa tai tähtien lukemisissa. Missä ikinä riiputkin apua saadaksesi, sitä palvot. Sinä teet siitä jumalan.

Herramme on ehdottoman kiivas voimansa vartioinnista. Ja me halveksimme Häntä joka kerta, kun me emme käänny ainoastaan Hänen puoleensa apua saadaksemme. Jumala tappoi kuningas Saulin juuri tästä kapinallisuuden synnistä: Niin kuoli Saul, koska hän oli ollut uskon Herraa kohtaan eikä ollut ottanut vaaria Herran sanasta, ja myös sentähden, että hän oli kysynyt vainajahengeltä neuvoa, mutta ei ollut kysynyt neuvoa Herralta. Sentähden Herra surmasi hänet (1Aik. 10:13-14). Jumalan Sana tekee sen selväksi: Saulin rikkomus oli se, että hän etsi neuvoa toisaalta sen sijaan, että olisi tiedustellut Herralta. Ja Jumala tappoi hänet sen tähden.

Nyt me tulemme hengellisen voiman salaisuuteen. Jesaja luettelee kamalia seurauksia siitä, että Juuda kieltäytyi luottamasta Jumalaan heidän vartijanaan: Kapinallisuutenne laittaa teidät sulkemaan korvanne Jumalan Sanalta. Te ette enää kuule profeettojen varoituksia. Sen sijaan te huudatte sileää ilosanomaa, petollista saarnaamista, joka oikeuttaa kapinallisuutenne. Ja koska te halveksitte kaikkea oikeaa, te käännytte pois pyhyiden polulta (katso Jes. 30:9-10).

Lopulta Jesaja julisti, että Jumala hajottaisi kaikki heidän suojaavat muurinsa: tämä synty on oleva kuin repeämä korkeassa muurissa, joka uhkaa sortua ja pullistuu; se särkyy äkkiä, yhtäkkiä. Se särkyy, niinkuin särkyy savenvalajan astia, joka lyödään rikki säälimättä, niin ettei sen sirpaleista löydy palasta (30:13-14). Jumala oli sanomassa, Minä rikon palasiksi jokaisen väärän asian, joihin te olette luottaneet. Teidän suunnitelmanne murenevat.

Mutta sitten Jesaja paljasti Jumalan säälivän sydämen kansaansa kohtaan. Hän rohkaisi Juudaa, Teidän ei tarvitse enää elää sekaannuksessa. Eikä teidän tarvitse kärsiä tätä äkillistä särkymistä. Jumala on valmistanut meille tien ulos. Sillä näin sanoo Herra, Herra, Israelin Pyhä: Kääntymällä ja pysymällä hiljaa te pelastutte, rauhallisuus ja luottamus on teidän väkevyytenne (30:15).

Tässä, lyhyesti, on Jumalan salaisuus hengelliseen voimaan: Rauhallisuus ja luottamus on teidän väkevyytenne. Hiljaisuuden sana heprean kielessä merkitsee lepoa. Ja lepo tarkoittaa tyyneyttä, rentoutumista, vapautta kaikesta ahdistuksesta; hiljaa olemista, turvassa lepäämistä.

Tänä päivänä ei monilla kristityillä ole tällaista rauhallisuutta ja luottamusta. Suuret joukot uskovia ovat mukana kaikenlaisissa aktiviteeteissä, kiirehtien päättömästi hankkimaan hyvinvointia, omaisuuksia, mielihyvää. Jopa palvelutehtävässä Jumalan palvelijat juoksentelevat huolehtien, peläten, etsien vastauksia konferensseista, seminaareista ja bestsellerkirjoista. Jokainen haluaa opastusta, ratkaisuja, jotain rauhoittamaan henkeä. Silti sitä etsitään jokaisesta lähteestä, paitsi Herrasta. He eivät huomaa, että Jumala on valmiiksi puhunut heille Sanan, Jesajan kautta: Jos he eivät käänny Hänen puoleensa heidän lähteenään, heidän kamppailunsa päättyy murheeseen ja sekaannukseen.

Jesaja kuvailee, mitä Jumalan vanhurskauden oletetaan täyttävän meissä: vanhurskauden hedelmä on rauha, vanhurskauden vaikutus lepo ja turvallisuus iankaikkisesti (32:17). Jos me todella kuljemme vanhurskaudessa, meidän elämämme kantavat tyynen hengen hedelmää, sydämen hiljaisuutta ja rauhaa Jumalan kanssa.

Pietari puhuu: Salassa oleva sydämen ihminen, hiljaisen ja rauhaisan hengen katoamattomuudessa; tämä on Jumalan silmissä kallis (1Piet. 3:4). Sellaisella hengellä ei ole mitään tekemistä luonteen tai henkilökohtaisten ominaisuuksien kanssa. Joka tapauksessa jotkut ihmiset ovat luonnostaan taipuvaisia rauhallisuuteen ja ujouteen, kun taas toiset ovat yksinkertaisesti kamalia. Se nöyrä, hiljainen henki, johon Pietari viittaa, sen voi istuttaa meihin ainoastaan Pyhä Henki. Ja sitä annetaan jokaiselle, joka luottaa täysin Herraan kaikissa asioissa.

Silti, kun Jesaja katseli ympärilleen, hän näki Jumalan kansan pakenevan Egyptiin hakemaan apua, luottaen ihmisiin, turvautuen hevosiin ja sotavaunuihin. Profeetta varoitti, Egypti on ihminen eikä Jumala, ja heidän hevosensa ovat lihaa eivätkä henkeä. Kun Herra ojentaa kätensä, suistuu auttaja, ja autettava kaatuu, ja yhdessä he kumpikin hukkuvat (Jes. 31:3).

Lähettiläitä tuli ja meni. Johtajat pitivät hätästrategiakokouksia. Jokainen oli paniikissa, valittaen, Mitä voimme tehdä? Assyrialaiset pyyhkivät meidät pois.

Mutta Jesaja vakuutti heitä, Sen ei tarvitse tapahtua näin. Palatkaa luopumuksestanne. Katukaa kapinointianne, toisiin luottamista. Kääntykää Herran puoleen ja Hän verhoaa teidät rauhan peitteellä. Hän antaa teille hiljaisuuden ja levon kaiken sen keskellä, mitä kohtaatte.

Pyhä Henki vahvistaa meitä, kun me jätämme kaikki tarpeemme Jumalan käsiin ja luotamme Hänen

voimaansa. Ruut on esimerkki tällaisesta luottamuksesta. Sen jälkeen, kun hänen aviomiehensä kuoli, Ruut eli anoppinsa Noomin kanssa, joka oli melko iäkäs. Noomi oli huolissaan Ruutin hyvinvoinnista ja halusi varmistaa miniänsä tulevaisuuden. Niin hän neuvoi Ruutia makaamaan varakkaan Booan jalkojen juuressa ja pyytämään häntä täyttämään velvollisuutensa häntä kohtaan hänen sukulaisenaan.

Tuona iltana, sen jälkeen, kun päivän puiminen oli päättynyt, Booas laskeutui alas, viljakasan ääreen (Ruut 3:7) ja veti peitteen ylleen. Seuraavana aamuna hän heräsi säikähtäen, havaiten naisen makaavan jaloissaan. Ruutin siellä olossa ei ollut mitään moraalitonta, tämä oli sen ajan yleinen tapa.

Ruut sanoi hänelle, Levitä liepeesi palvelijattaresi yli, sillä sinä olet minun sukulunastajani (3:9). Hän tarkoitti, Täytätkö sukulaisvelvollisuutesi minua kohtaan? Huolehditko minusta? Lyhyesti, hän siis kysyi, Menetkö naimisiin kanssani?

Tämä ei ollut manipulointia. Ruut ja Noomi olivat tehneet kaiken taivaallisessa järjestyksessä. Voimme olla tästä varmoja, sillä Kristuksen sukupuu tuli Ruutin kautta. Kun Ruut palasi kotiinsa aikaisin tuona aamuna, Noomi kysyi häneltä, Kuinka kävi, tyttäreni? (3:16). Toisin sanoen hän kysyi, Kutsunko sinua kihlatuksi Ruutiksi? Vai oletko edelleen leski?

Ruut kertoi Noomille kaiken, mitä oli tapahtunut. Kuuntele hänen jumalallisen anoppinsa neuvoa: Pysy alallasi, tyttäreni, kunnes saat tietää, kuinka asia päättyy; sillä mies ei suo itselleen lepoa, ennenkuin hän tänä päivänä saattaa asian päätökseen (3:18). Noomi oli rukoillut asiasta, etsien Jumalan opastusta. Ja Jumala oli neuvonut häntä. Hän oli muistuttanut häntä sukulunastajalaista. Niin Noomi oli luottavainen siitä, että hän ja Ruut olivat tehneet osansa. Nyt oli aika istua hiljaa ja luottaa, että Jumala tekee sen, mitä Hän oli luvannut. Hän tarkoitti sanoa, Kaikki on nyt Herran käsissä, Ruut. Rentoudu ja rauhoitu. Jumala tekee puolestasi jotain yliluonnollista niin, että sinun ei tarvitse huolehtia, olla kärsimätön tai miettiä mitään. Olkoon hiljaisuus ja luottamus voimasi. Jumala ei anna Booan levätä, ennen kuin hän laittaa sormuksen sormeesi.

Tyyneys ja rauha asettuivat Noomin kotiin. Kukaan ei seonnut, pureskellut kynsiään ja ihmetellyt, Tekeekö Jumala sen? Milloin se tapahtuu? Nämä kaksi uskollista naista saivat rentoutua, laulaa ja ylistää Herraa Hänen hyvyydestään.

Kuinka on sinun kodissasi? Onko kotisi tyyni ja rauhallinen paikka? Vai onko se epäilyksen, kyselyn, huolen ja levottomuuden paikka? Juoksenteletko sinne tänne, kuluttaen aikaasi suremiseen, Kuinka saan laskut maksettua? Kun murhe tulee, etsitkö Jumalaa utterasti ennen mitään muuta? Sitten, totteletko kaikkea, mitä Hän käskee sinun tehdä? Lopuksi, oletko hiljainen, levollinen, luottaen Häneen liittyen tulokseen? Jos asia on niin, kotisi pitäisi olla tyyni ja rauhallinen.

Jesaja luettelee ne hyvät asiat, jotka tulevat niille, jotka odottavat Herraa kaikilla teillään. Autuaita kaikki, jotka häntä odottavat! ...älä itke! Hän on sinulle totisesti armollinen, kun apua huudat... Ja sinun korvasi kuulevat takaasi tämän sanan, milloin poikkeatte oikealle tai vasemmalle: "Tässä on tie, sitä käykää." Silloin te veisaatte niinkuin yöllä, ja sydämenne riemuitsee (Jes. 30:18-19, 21, 29). Jesaja tarkoitti sanoa, Jos te vain odotatte Herraa Jos huudatte Häntä uudelleen, ja palaatte Häneen luottaen Hän tekee puolestanne kaiken, mitä olen sanonut, ja enemmänkin.

Jumalan tuskin tarvitsee sanoa sanaakaan ja vihollinen horjuu edessämme: Herran äänestä peljästyvät Assur. Hän lyö vitsalla (30:31). Rakkaani, ei ole sellaista asiaa, mitä Isämme ei osaisi ratkaista, ei taistelua, jota Hän ei voittaisi puolestamme Sanalla Hänen huuiltaan. Jesaja sanoo, että Herran

henkäys kuluttaa kaiken tieltämme (katso 30:33).

Silti, tämä prosessi - luottaa Herraan kaikessa ei ole helppo. Hiljattain, rukouksessa, pyysin Herralta tietoa tilanteesta, joka liittyi kirkkorakennukseemme täällä New York Cityssä. Oli mahdollista, että rakennuksemme päälle olisi rakennettu erään yhtiön 50-kerroksinen hotelli. Olin rukoillut, ettei tiiltäkään meidän rakennuksestamme poistettaisi. Kerroin Jumalalle, Minä luotan Sinuun tässä, Isä. Minä olen rukoillut Sinua siitä ja minä olen siitä rauhassa. Tässä on, kuinka Hän vastasi minulle: Daavid, minua hämmästyttää, että voit luottaa minuun oikean rakennuksen suhteen, taloudellisissa ja muissa asioissa. Silti et luota minuun fyysisessä hyvinvoinnissasi.

Olin ollut hyvin tietoinen siitä, että täytän pian 70. Ja minä olin ollut vähän liiankin huolissani siitä, mitä tapahtuisi perheelleni sen jälkeen, kun olen mennyt. Nyt Herran syylliseksi todistavat sanat löivät minua kuin salaman isku. Olin laittanut kaiken materiaalisen huolen Hänen käsiinsä, mutta en ikuisia asioita. Minä ymmärsin, Herra, tahdot minun luottavan Sinuun kaikessa, eikö niin?

Kyllä, rakas pyhä, Hän tahtoo kaiken terveytesi, perheesi, tulevaisuutesi. Hän tahtoo sinun luottavan Häneen jokaisessa asiassa. Ja Hän haluaa sinun elävän hiljaisuudessa, luottamuksessa ja levossa. Niin, mene salaiseen kammioosi ja ole yksin Herran kanssa. Tuo kaikki Hänelle. Hän on luvannut, Sinä kuulet minun Sanani takaasi, kertoen sinulle, mitä tietä sinun tulee kulkea. Tämä on se tie nyt, kulje sitä.